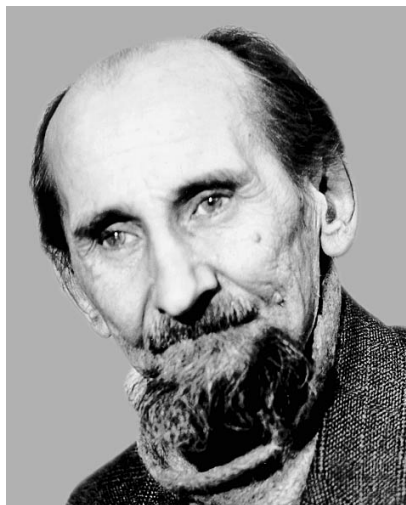

БАТОВ Геннадій Петрович (02. 12. 1921, м.

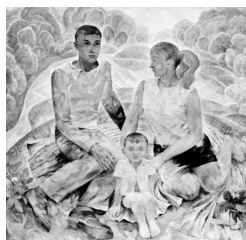
Царицин, нині Волгоград, РФ) — живописець. Член НСХУ (1978). Учасник 2-ї світової війни. Має держ. нагороди. Навч. у Київ. худож. інституті (1950–54; майстерня [С. Григор'єва](#)). Працював художником на виробництві (1943–46); викл. рисунка (1946), художником Київ. худож. салону (1950–60), Крим. худож.-вироб. комбінату, Керчен. майстерні Худож. фонду СРСР (1960). Від 1948 брав участь в обл., респ., всесоюз., закордон. виставках. Твори зберігаються в колекції Худож. фонду України, у Сімфероп. худож. галереї, Севастоп. музеї образотвор. мистецтва.

Основні твори

«Хліб» (1968), «Сім'я» (1973), «Голова першого колгоспу» (1975), «Подруги» (1977), «Що є – істинне» (1985), «У наш час» (1989), «Втеча з раю» (1991), «Пам'ять» (1993), «Пісні для Дон Кіхота» (1996).

[Л. Бойко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Батов Геннадій Петрович / Л. Бойко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41225>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).